

UNGHERESE

SPECIALE: Assemblea dei Focolari 2021

**Kollegamentó különkiadás:
A Fokoláre Mozgalom 2021-es általános nagygyűlése
Rocca di Papa, 2021. február 7.**

1. Kezds és üdvözet
2. Tartalom / Összegzés / a Fokoláre Mozgalom 2021-es általános nagygyűlésének rövid ismertetése
3. Kevin Farrell bíboros üdvözlő szavai
4. Maria Voce (Emmaus) üdvözlete
5. Margaret Karram: rövid életrajza
6. A 2021-es nagygyűlés kulisszái mögött
7. Gennie Ma (Mianmar) és William Michael Mulvey püspök (USA)
8. Jesús Morán: rövid életrajza
9. A Fokoláre Mozgalom 2021-es nagygyűlése kihallgatáson Ferenc pápánál
10. Befejezés

1. KEZDÉS ÉS ÜDVÖZLET

(Zene és felirat)

Kollegamentó

KÜLÖNKIADÁS: a Fokoláre Mozgalom 2021-es általános nagygyűlése

Stefania Tanesini: Szép délutánt mindenkinek, üdvözlünk mindenkit az egész világról, akik most összeköttetésben vagytok velünk. Különleges kollegamentó a mai! Teljes mértékben a Fokoláre Mozgalom általános nagygyűléséről fog szólni, mely most az imént fejeződött be.

Ezen az élő közvetítésen velünk van a nagygyűlés 362 résztvevője is. Az általános nagygyűlés megválasztotta az elnököt, a társelnököt, a Fokoláre Mozgalom új tanácsosait, kidolgozta a Fokoláre Mozgalom következő 6 évre szóló irányvonalait. A résztvevők egy része egyébként itt van jelen a teremben, többen pedig a világ különböző részein vannak. Üdvözlünk mindenkit, közeliakat és távoliakat egyaránt. (Taps)

2. TARTALOM / ÖSSZEGZÉS / A FOKOLÁRE MOZGALOM 2021-ES ÁLTALÁNOS NAGYGYŰLÉSÉNEK RÖVID ISMERTETÉSE

Stefania: Vágjunk is rögtön a közepébe, és nézzük, mi történt ezen a nagygyűlésen, ahol különböző életkorúak, hivatásúak, többféle felekezethez tartozó keresztények voltak jelen, részt vett egy zsidó rabbinó, két muszlim vallású, egy buddhista, és voltak nem vallásos meggyőződésűek is.

Mi történt a Mozgalom nagygyűlésén? Nézzük meg a rövid összeállításunkat.

Speaker: A Fokoláre Mozgalom általános nagygyűlése teljes egészében online zajlott 2021. január 24-e és február 7-e között. Az alapító, Chiara Lubich halála után ez a harmadik nagygyűlés.

359-en vettek részt az egész világból, akik a Mozgalom különböző kultúrákhoz, nemzedékekhez, hivatásokhoz, egyházi felekezetekhez és vallásokhoz tartozó tagjait képviselték.

A nagygyűlés 2020 szeptember elejére lett kitűzve, de a pandémia miatt el kellett napolni; a Világiak, a Család és az Élet Kongregációja jóváhagyta az elhalasztást, és az online történő teljes lebonyolítást.

Január 31-én elektronikus szavazással Margaret Karram lett a Fokoláre Mozgalom harmadik elnöke, akit a jelenlévők kétharmados többséggel választottak meg. A következő 6 évben ő fogja vezetni a Mozgalmat.

Február 1-én pedig megválasztották Jesús Moránt másodsor is társelnöknek.

Február 3-án és 4-én került sor a 22 tanácsos megválasztására, akik a Mozgalom vezetésének különböző megbízatásaiban segítik az elnök munkáját.

A nagygyűlésen több témát is megvitattak. Ez annak a több mint 3000 javaslatnak a gyümölcse, melyek az egész világról érkeztek azzal a céllal, hogy sikerüljön felismerni a testvériség új és aktualizált folyamatait, melyek globális és helyi szinten egyaránt válaszolni tudnak a mai emberiség kihívásaira és kérdéseire.

3. KEVIN FARRELL BÍBOROS ÜDVÖZLŐ SZAVAI

Stefania: Szeretném most üdvözölni Főtisztelendő Kevin Farrell bíboros atyát, a Világiak, a Család és az Élet Kongregációjának prefektusát, és Linda Ghisoni asszonyt, a kongregáció titkárhelyettesét. Nagyon örülünk, hogy itt vannak velünk ma. (Taps)

Bíboros atya! Itt vannak ma Ön előtt a Fokoláre közösségei az egész világról, és örülnénk, ha mondana nekünk néhány gondolatot!

S. E. Cardinale Kevin Joseph Farrell: Kedves barátaim, akik a Fokoláre Mozgalomhoz tartoztok! Örömmel üdvözöllek benneteket, az itt jelenlévőket, és mindazokat, akik internetes összeköttetésben vagytok velünk. Először is szeretnék köszönetet mondani Maria Voce asszonynak szolgálataért, melyet Mária Műve elnökeként töltött be az elmúlt években. Nem volt könnyű feladat Chiara Lubich, az alapító utódlása, de ő felelősséggel vállalta fel a széleskörű és összetett Mozgalom életének és apostoli tevékenységének irányítását, mely már jelen van a világ számos országában és nem csak az egyház, hanem a társadalom, a tudomány és a kultúra több területén.

Megköszönöm nagylelkű szolgálatát.

És gratulálok az új elnöknek, Margaret Karramnak, akit a most lezáruló nagygyűlés választott meg, és kívánom, hogy a Fokoláre Mozgalmat a következő években bölcsességgel, nyílt őszinteséggel, óvatossággal, ugyanakkor határozottsággal is tudja irányítani, hogy Mária Műve egyre inkább és egyre jobban megfeleljen annak a nagy tervnek, melyet Isten tartogat mindannyiatok számára, és amely azt kéri, hogy engedelmesen és bátran válaszoljatok akaratára.

Tavaly ünnepeltétek Chiara születésének századik évfordulóját. Noha egy évszázad sok időnek tűnhet, mégis meg vagyok győződve, hogy a karizmájából született mű még a kezdeteknél tart, ahogy a Szentatya is mondta. Úgy gondolom, elmondhatom, hogy Chiara alapításai még olyan magvak, melyeknek teljesen ki kell rügyezniük, hogy megteremjék az Isten által várt gyümölcsöket.

A Mű új felelősei, de ti, tagok is mindnyájan teljes mértékben részesei vagytok ennek a nagy küldetésnek, hogy gyümölcsöztessétek az elhintett magokat.

Ezt a kollegamentót Chiara hozta létre, hogy egyetlen családként találkozzatok, együtt elmélkedjétek, és megismerkedjétek azokkal a kezdeményezésekkel, melyek mindnyájatok odaadását igénylik, és osztozzatok a közös örömeiben és aggodalmakban. És főként, hogy visszatérjétek a kezdeti inspirációkhoz, azokhoz a mély lelki gondolatokhoz, amelyek a velejét kell, hogy képezzék életeteknek, és amelyeket sohasem szabad szem elől tévesztenetek.

Ha így teszünk, ha közösbe tesszük szívünket és életünket, megkapjuk a segítséget, hogy visszanyerjük annak értelmét és örömét, hogy ehhez a lelki családhoz tartozunk, melynek Isten adott életet.

Mindenekelőtt arra hívlak titeket, hogy hálával és engedelmességgel fogadjátok a Szentatya szavait, melyekkel a tegnapi kihallgatáson fordult hozzátok. Biztos utat jelentenek számotokra, és maga az Úr jelölte ki számotokra, a növekedésünk, az életszentségünk és az egyházi közösség konkrét gyakorlása céljából.

Mária Műve a rá jellemző karizmát követve arra törekszik, hogy egyre mélyebben megvalósítsa az egységet saját bensejében, az Egyházon belül, a keresztények és minden ember között. Ezt a célt követve, mely ennyire központi szerepet tölt be a Műben, fontos, hogy

biztosítsuk a megfelelő személyes szabadságot és autonómiát minden fokoláron belül, minden más közösségi területen és a Mozgalom irányításában.

Ezért ne féljetez teret adni magatok körében a nyílt őszinteségnek, az egyenes beszédnek, meghallgatva mindenkit, mert nagyon jól tudjátok, hogy az egység nem uniformitást jelent, hanem az isteni közösség példájára megvalósuló kommuniót, mely megőrzi a különbözőségeket, értékesnek tekinti azoknak, és az értékgazdagságot megjelenítő, magasabb szintű egységre vezet.

Kedveseim, a Mozgalom egész történetében a pápák mindig is nagy bizalommal voltak irántatok. Biztosítani szeretnék benneteket, hogy az Egyház most is, hozzájuk hasonlóan ugyanezt teszi. Csodálja és támogatja a benneteket mozgó evangéliumi lelkületet. Nagyra értékeli az évek során belőletek termelt bőséges gyümölcsöket, sok világi vallási fellendülését, az Istennek szentelt életeteket, a papságra és a házasságra kapott hivatásokat, az apostolkodás megannyi művét, melyeket szenvedéllyel és kompetenciával folytattok. És főként az életszentségről tett felbecsülhetetlen tanúbizonyságot azoknak a fokolarinók és fokolarinák a részéről, akik a világ több részén példamutató életet éltek és élnek, és keresztény kovászként adnak lelket az Egyháznak, a társadalomnak.

Az Egyház több okból is mindig gondoskodik róla, hogy tekintélyének anyai befogadásával és atyai védelmével mellettek álljon, és növekedésének útján járva támogasson benneteket.

Áldjon meg és őrizzen benneteket az Úr, és erősítsen benneteket az egységben és a szeretetben. Köszönöm mindnyájatoknak! (Taps)

Stefania: Bíboros atya, ez a taps kifejezi nagy hálánkat fontos és bátorító gondolataiért, melyeket szeretnénk megszívlelni.

4. MARIA VOCE (EMMAUS) ÜDVÖZLÉSE

Stefania: És most vissza is kanyarodnék szavaihoz, mert megemlítette Maria Voce Emmaust is, aki két mandátumon, tizenkét éven keresztül volt az elnökünk. Emmaus, kérlek, gyere ide mellém, mert úgy gondolom, hogy az egész világról szeretnénk kifejezni köszönetünket és szeretetünket!

Köszönjük, Emmaus! (Taps)

Tudjuk, hogy tartottál a nagygyűlésen egy fontos előadást az életszentségről. Reméljük, mindannyian hallhatjuk majd.

Emmaus: Azt hiszem, ez is egy olyan inspiráció volt, amit az ember egyszer csak a Szentlélektől hall, mert ahogy a nagygyűlésre készültünk, éreztem magamban a konkretizálást, a megvalósítást, a tettek igényét, vágyát, hogy válaszolnunk kell az emberiség szükségleteire. Éreztem magamban ezt a nyugtalanságot.

De egyszer csak azt mondtam magamban: de hát, ez a legfontosabb? Nem azt tanultuk, hogy fontosabb lenni, mint cselekedni? És mi más jelentene a lét, a lenni, ha nem azt, hogy mindnyájan valóban Isten elé állunk, és azt mondjuk: de hát, Isten rám tekintett, és ezáltal a szívembe ültette a DNS-ét, a szeretetét, hogy tanúságot tegyek róla. Nem azért, hogy beszéljek róla, nem azért, hogy akciókat indítsak, hanem hogy az életemmel, és a szavaimmal is tanúságot tegyek róla az egész világ előtt. És mivel? Azzal az evangéliumi igével, amit Chiara megtanított nekünk, hogy azt éljük pillanatról pillanatra. Ez a mi speciális igénk, mely a szeretetről szól, a kölcsönös szeretetről, mely lehetővé teszi Isten jelenlétét közöttünk. Egyedül csak Isten képes rá, hogy ezt megtegye, és utána átalakítsa a világot.

A pápa és mindenki azt mondja: a kereszténység a vonzerő és nem a prozelitizmus miatt terjed, nem a rendkívüli hírüladások, nem a rendkívüli kezdeményezések miatt, hanem azért, mert mindannyiunk érzi, hogy tennie kell valamit, hogy növekedhessen az életszentség, a ránk jellemző közösségi életszentség útján. Ez abból áll, hogy pillanatról pillanatra tesszük Isten akaratát, tehát mindenki számára nyitott, mindenki élheti, és valóban azt szeretném, hogy ebből a nagygyűlésből szinte ez maradjon a legeslegértékesebb.

Természetesen, mindenkihez eljut majd a téma, de itt van Chiara teljes öröksége, semmi mással nem kell kiegészíteni.

Érzem, hogy nekem kell elsőként elköteleződnöm ebben. Tehát szeretnék mindent megtenni, hogy eljussak erre az életszentségre, amit Isten kér tőlem, hogy tanúságot tehessek a világ előtt én, és velem együtt ti is. Biztos vagyok benne, hogy ti is megteszitek velem.

Bocsáss meg, de mivel nálam van a mikrofon... te megköszönted nekem, én pedig köszönetet kell, hogy mondjak a megannyi üdvözlésért, WhatsApp üzenetért, levelekért, mindenféle ajándékért, melyek eljutottak hozzám az egész világról, és valóban erről a családról tesznek tanúbizonyságot, mely ezen az úton halad, amiről most beszéltünk. Büszke vagyok, hogy ehhez a családhoz tartozhatom, és veletek együtt járhatom ezt az utat. Szívvel köszönöm mindnyájatoknak! (Taps)

Stefania: Köszönjük, Emmaus! Köszönet az egész világról!

5. MARGARET KARRAM: RÖVID ÉLETRAJZA

Stefania: Most pedig ismerjük meg Margaret Karramot, a Mozgalom újonnan megválasztott elnökét. Szeretnénk röviden bemutatni az életrajzát.

Speaker: Margaret Marie Karam 1962-ben született Haifában, Izraelben, egy palesztin származású katolikus családban.

A karmelita szerzetesnők iskolájába járt Haifában, tanult arabul, héberül, angolul, franciául és olaszul.

14 évesen megismerte a Fokoláre Mozgalom lelkiességét, amely kihatott egész további életére. 23 évesen Istennek szentelte magát, mint közösségi életet élő fokolarina.

1984-ben az Egyesült Államokba ment, és Los Angelesben a héber egyetemen hebraisztikából szerzett diplomát.

Majd visszatért Jeruzsálembe, és 14 éven keresztül a jeruzsálemi olasz konzulátuson dolgozott.

Majd az ottani Fokoláre közösség zónafelelőse is lett.

Egyre nagyobb odaadással munkálkodott a különböző kultúrák és vallások közötti párbeszédért.

2014-ben került Olaszországba, ahol többféle felelős beosztást is betöltött a Fokoláre Mozgalom nemzetközi központjában.

Január 31-én az általános nagygyűlés kiemelkedő többséggel választotta meg a Mozgalom elnökévé. Ő a harmadik nő, és az első nem európai, aki betölti ezt a megbízatást Chiara Lubich és Maria Voce után.

Stefania: Isten hozott itt közöttünk, Margaret Karram, a Mozgalom új elnöke, téged pedig, Jesús Morán, akit a második mandátumra újraválasztottak társelnöknek, ismét itt üdvözlünk körünkben!

Ahogy mondtuk, most szeretnénk egy kicsit közelebről megismerni téged, Margaret. A rövid életrajzodból láthattuk, hogy származásodban, gyökereidben jelen vannak egy olyan világ ellentmondásai és reményei, mely a békére vágyik. Ezért a kérdésem így hangzik: Ki Margaret Karram? Ki ez az izraeli nemzetiségű, de palesztin származású nő?

Margaret: Akkor most mesélek valamit magamról.

Egy palesztin családból származom, mely az Izraeli Állam létrejötte előtt Palesztinában élt. Négyen vagyunk testvérek, én vagyok a második. Katolikus vagyok, és mivel Haifában, Galilea tartományban éltünk, ahol együtt él a három nagy monoteista vallás, a szüleim már kiskorunktól fogva szilárd, mélyen Istenbe gyökerező hitre neveltek bennünket. Ezért már kicsi korunktól fogva így neveltek. Majd mindig is a karmelita nővérekhez jártam iskolába.

Ebben az iskolában mindnyájan arabok voltunk, de nagytöbbségben muzulmán vallásúak. Ezért kiskoromtól, már 6 éves koromtól egészen 18 éves koromig a padtársaim mások voltak, mint én. De érzem, hogy arra lettem nevelve...

Elmesélek egy apró epizódot, mely jobban bemutatja, hogy ki is vagyok.

Gyerekkoromban, mint mindenki más, a ház udvarán együtt játszottam a többi gyerekekkel. A szomszédaink zsidó vallásúak voltak. Az országban kialakult feszültség hatására mindig csúfoltak minket ezek a gyerekek. Emlékszem, hogy 5 éves voltam, amikor egyszer nagyon fájt, hogy így kicsúfolnak. Nagyon elkeseredtem és sírva mentem haza. Az anyukám azt mondta: „Töröld le szépen a könnyeidet, és menj, hívd el ide hozzánk ezeket a gyerekeket”. Öten-hatan lehettek. Azt mondtam magamban: Te jó ég! Most ide kell hívnom ezeket a gyerekeket... amikor így megbántottak. De megtettem, mert engedelmeskedtem az anyukámnak. Jöttek is. Az anyukám éppen arab kenyeret sütött. Mindegyiküknek adott egyet, és mondta nekik, hogy vigyék haza a családjuknak.

Ennek a gesztusnak az lett a vége, hogy másnap jöttek ezek a szülők, hogy megismerjenek bennünket, hogy megtudják, kik vagyunk. Ebből az apró tettekből egy egész életre megtanultam, hogy a szeretet elűzi a gyűlöletet, és ha a társadalom megváltoztatásáért szeretnék élni, akkor meg kell tanulnom túllépni az érzéseimen, és szeretni azt, akit Isten mellém helyez.

Stefania: Elmondhatjuk, tehát, hogy már kiskorodtól fogva a párbeszéd magvait szívtad magadba.

Most meg kellene, hogy jelenjen a képernyőn egy fotó. Igen, márt látjuk is: egy történelmi pillanatot örökít meg, 2014. június 8-át, a vatikáni kertekben tartott békeimát. Látjuk, hogy jelen volt Ferenc pápa, Őszentsége I. Bartolomaiosz konstantinápolyi pátriárka, az akkori izraeli elnök, Shimon Peres és a Palesztin Autonóm Hatóság elnöke, Mohammod Abbas.

Abból az alkalomból te olvastad előttük Szent Ferenc békeimáját. El tudom képzelni, hogy hihetetlen érzés lehetett. A pápát is emlékeztetted tegnap a kihallgatáson, és azt mondta, hogy a béke valami olyan folyamat, amit soha nem lehet abbahagyni.

Mit jelent ez számodra? Mit gondolsz erről?

Margaret: Én azt gondolom, hogy valóban így van, akkor is, ha még nem látjuk a békét. De, ahogy a pápa is mondta tegnap, az az imatálalkozó az ígéret pillanata volt. Érzem, hogy a béke Isten ajándéka, és kérnünk kell tőle, de továbbra is, sokakkal együtt hiszek benne, és úgy gondolom, hogy folytatnunk kell a béke építését, mert a mindennapokban kell építenünk, apró tettekkel azok felé, akik mellettünk vannak. Amit mi tehetünk, az az, hogy egyre befogadóbbak legyünk, elfogadjuk a másikat, aki más, mint mi, más valláshoz, más kultúrához tartozik.

Hiszek a békében, akkor is, ha még nem látom a Közel-Keleten, de bízom benne, hogy amit a környezetünkben elvetünk, és tovább folytatjuk a vetést, az békét terem, amikor Isten úgy akarja. Mert arra a békeimára is azt mondhatná valaki: „Mire volt jó? Annyira fontosnak tűnt, könyörgés, fohász és minden...” De olyan volt, mint egy fénylő pont, amire tekinthetünk, mert az ima – ahogy akkor a Szentföldi Kusztódia igazgatója mondta – nem valami olyan, ami előállít valamit, hanem az ima teremt. Ezért nekünk is meg kell teremtenünk ezt a békét, elsősorban a szívünkben, aztán mindenki mással.

Stefania: Köszönjük, Margaret!

6. A NAGYGYŰLÉS KULISSZÁI MÖGÖTT

Stefania: Térjünk vissza egy pillanatra a most véget ért nagygyűlésünkhöz, mely teljes egészében interneten keresztül zajlott. Rengeteg kihívással járt, gondolatok csak az online szavazásokra, a plenáris gyűlésekre, a kiscsoportos találkozókra. Szeretnénk a színpalak mögé tekinteni a következő tudósítással.

Speaker: Ha szeretnénk lefotózni azt az úgynevezett „vezérlőtermet”, mely egy olyan világméretű nagygyűlést működtet, mint a Fokoláre Mozgalomé, mely épp most zárult le, olyan nagylátószögű objektívre lenne szükségünk, melybe Chicagótól Brüsszelig, Olaszországtól a Fülöp-szigetekig és Brazíliáig belefér az egész világ.

A nagygyűlés kulisszái mögött ugyanis egy egész testület működik: egy nemzetközi csapat 24-től 67 éves korúakig, akik szakértelemmel, de főként nagy összhangban dolgoztak. Ez az együttműködés egyre erősödött szakmai és kapcsolati szempontból egyaránt.

Az online nagygyűlés első feladata az, hogy biztosítsa azoknak a tényezőknél a működését, melyek biztosítják a nagygyűlés érvényességét.

Az online felületre való belépés például úgy történik, hogy a rendszer felismeri minden résztvevő arcképét, akik egyben egy QR kódot is kaptak.

A szavazási rendszer olyan kidolgozott felületen zajlik, mely biztosítja, hogy az online választások szabadon, biztosan és titkosan működjenek.

A nagygyűlés minden szekcióját szimultán fordítják 5 nyelvre 6 ország 34 fordítójával, akik szorosan együttműködnek a Mozgalom nemzetközi központjának fordítócsapatával.

A 359 résztvevőnek a plenáris üléseken túl lehetősége nyílik, hogy kisebb csoportokban találkozzon, és beléphessen a műszaki szolgálatnak fenntartott, a pihenés és az ima számára kialakított szobákba.

Az írott üzenetek és a videó formájában összeállított hírek a sajtóközleményekkel és a média számára előkészített más anyagokkal együtt napról napra tájékoztatták a Mozgalom tagjait az egész világon.

7. GENNIE MA (MIANMAR) ÉS WILLIAM MICHAEL MULVEY PÜSPÖK (USA)

Stefania: Láttuk, hogy mi történt a kulisszák mögött, és hogyan valósulhatott meg ez az online nagygyűlés. Szeretnénk most megismerni néhány résztvevőt. Felvettük kettőjünkkel a kapcsolatot: Gennie Ma-val Mianmarból, aki az országának helyzete miatt nehéz körülmények között tudott bekapcsolódni, és Michael Mulvey püspökkel, a texasi Corpus Christi egyházmegyéből. Hallgassuk meg a tapasztalataikat.

Gennie Ma - Myanmar: Gennie vagyok Mianmarból. Bevallom nektek, hogy nem tudok teljes mértékben jelen lenni a nagygyűlésen az országom helyzete miatt. Valóban sötét pillanatot élünk. De ezekben a napokban azt látom, hogy a sötétségben is van valami jó. Felfedezem benne Jézus elhagyatottságát és annak értelmét. Látom, hogy ebben a sötétben különböző helyzetű emberek összefognak, hogy megtalálják a fényt; felfedezem a népek közötti nagylelkűséget, a javak közösségét, a technikai és az erkölcsi segítséget, a bátorítást az igazságosságért folytatott harcban. Érzem, hogy egy sokkal lényegre törőbb időszakra vezet bennünket, mert nem tudjuk, hogy lesz-e jövő, csak a jelen létezik. Istent fedezem fel ezekben a pillanatokban, és ez nagyszerű.

Nagy bátorságot, egységet érzek, és hála van bennem az egész, világméretű lelki családom iránt.

Köszönöm.

Mons. William Michael Mulvey – Texas: Nagy örömet jelent a nagygyűlés részesének lenni, mert tudom, hogy mindnyájan egy új kaland részesei vagyunk az emberiségben, az Egyházban, és az egység lelkiségében is. Nagy öröm ez.

A nagygyűlés utolsó napjai hihetetlen tapasztalatot jelentettek nekem. A világban élünk, és ha a gazdasági és politikai dinamikákat nézzük, rájövünk, hogy micsoda versenyszellem uralkodik benne. Mintha állandóan vetélkedésben élnénk.

A remény horizontját látom magam előtt abban, amit teszünk, egy nagy lehetőséget az emberiség számára, hogy a kölcsönös szeretetnek, a kölcsönös meghallgatásnak, a közjóért folytatott közös munkának köszönhetően valóban megnyíljunk a Szentlélekre. Tudom, hogy számomra, az egyházmegyém és az egész Egyház számára ez mind nagy nyitást jelenthet, hogy új ötleteket, új lehetőségeket keressünk az egyetemes testvériségért vállalt odaadásunkban, és a kirekesztettek, a peremhelyzetűek érdekében folytatott munkánkban, akiknek nincs szava. Itt ezeknek az embereknek van szava.

8. JESÚS MORÁN: RÖVID ÉLETRAJZA

Stefania: Jézus, gondolom, hogy többségében már ismernek téged azok, akik ma összeköttetésben vannak velünk, bár nem mindenki. Ezért most ezen a rövid összeállításon keresztül szeretnénk bemutatni.

Speaker: Jézus Morán 1957. december 25-én született Spanyolországban, Navalperales de Pinaresben, egy keresztény kereskedő családban.

16 évesen, a gimnáziumi évei alatt került kapcsolatba a genekkel, a Fokoláre Mozgalom fiataljaival, és egyre elkötelezettebben vett részt a Mozgalom kezdeményezéseiben.

Majd a Madridi Autonóm Egyetemen szerzett diplomát filozófiából.

1977-ben elhatározta, hogy a fokolár közösségben szenteli magát Istennek. 1996-2004-ig Chile és Bolívia zónafelelőse lett. Ott szentelték pappá 2002. december 21-én. 2004 és 2008 között Mexikó és Kuba zónafelelőse volt.

A Santiago de Chilei Pápai Katolikus Egyetemen dogmatikus teológiát tanult, majd a római Lateráni Pápai Egyetemen doktorált teológiából.

A Fokoláre Mozgalom 2008-as általános nagygyűlésén megválasztották általános tanácsosnak. 2009-től tagja lett a Fokoláre Mozgalom tudományközi tanulmányi központjának.

2014. szeptember 3-án az általános nagygyűlés a Mozgalom társelnökévé választotta, amit idén, február 1-én újra megerősített.

Stefania: Jézus, most hozzád fordulunk. Felmerült a kérdés, hogy meg legyen-e tartva a nagygyűlés, és főként online. És lehetővé válik-e mindenki valós részvétele? Aztán eldőlt, hogy meglesz. Hogy sikerült szerinted? És milyen irányvonalak emelkedtek ki?

Jesús: Úgy gondolom, hogy nagyon jól sikerült. Önök, Farrell bíboros atya és Linda Ghisoni asszony bizalommal voltak irántunk. Azt hiszem, nagyon jól sikerült. Valóban csodával határos volt, mert négy nagy témakörrel, 19 altémáról nagygyűlést tartani kisebb csoportokban is, nem mindig plenáris üléseken, bizonyos szempontból örületnek tűnt. Többféle felületet is használtunk, és ahogy láthattuk is, valóban rendkívüli és kompetens csapat gondoskodott az egészről.

Aztán nyilvánvalóan segítségünkre volt a Szentlélek kegyelme is.

Hogy milyen témakörökről volt szó? Nem könnyű most összefoglalni, de ha mégis megtenném saját magamnak, akkor ezt mondanám, hogy a valóságból akartunk kiindulni. De mi a valóság? A szenvedés világa, mely rendkívül nagy kiterjedésű, hatalmas, mert beletartoznak a kitaszítottak, az egyenlőtlenségek, a kiselejtettek, a visszaélés áldozatai, mindenki, aki nem találja a helyét ebben a világban, a Covid-betegek. Mindenki, aki a karizma fényénél a megfeszített és elhagyott Jézus arcait fejezik ki számunkra. A valóságból akartunk kiindulni, hogy eljussunk a megfeszített és elhagyott Jézusnak ezekhez az arcaihoz. Ez egy alapvető fontosságú téma.

Ezen belül sok más téma is megtalálható, de ez az alapvető.

A második: az identitás, a mi identitásunk. A mi önazonosságunk már ez, tehát, hogy menjünk, és a megfeszített és elhagyott Jézussal találkozzunk. De kik vagyunk mi? Valaki egy közösségi prófétai valóságról beszélt. Chiara úgy nevezte, hogy az evangéliumból született nép. Tehát, azt is mondhatnánk, hogy az ígébe horgonyt vetett közösségi prófétai valóság. Ez fontos volt, mert máskülönben, ha nem az ígébe gyökereznénk, arra se lenne erőnk, hogy elébe menjünk a szenvedéseknek.

A harmadik a stílus, tehát, milyen stílusban szeretnénk ezt folytatni? Szinodális stílusban, a pápa is mondta, tehát szinodális vezetéssel, a nemzedékek közötti (intergenerációs) együttműködés stílusában. Ez nagy erővel emelkedett ki, tehát valóban a fiatalokkal szeretnénk dolgozni, a fiatalokkal folytatni. Tehát nem lehet, hogy a fiatalok az aggodalmaink tárgyát képezzék, hanem velünk vannak, az a „te” számunkra, akikkel együtt szeretnénk ezt megtenni.

Tehát, három kulcsszó került előtérbe: közelség, cselekvés és szemlélődés.

Így tudnám összegezni.

Stefania: Köszönjük, Jézus, hogy összefoglaltad! Lesz rá lehetőségünk, hogy jobban a mélyére menjünk.

9. A FOKOLÁRE MOZGALOM 2021-ES NAGYGYŰLÉSE KIHALLGATÁSON FERENC PÁPÁNÁL

Stefania: Most pedig következék, amit tegnap sokan figyelemmel tudtunk kísérni. Február 6-án az általános nagygyűlést magánkihallgatáson fogadta Ferenc pápa. Látjuk is a képeken, ahogy Maria Vocet nagy szeretettel fogadja a Szentatya. Emmaus bemutatta neki az új elnököt, Margaret Karamot, aki üdvözölte a pápát.

A pápa bátorította a Fokoláre útját, elmondott néhány megfontolandó gondolatot, melyeket három pontban fejtett ki.

Ez a három pont a következő: hogyan nézzünk szembe az alapító halála utáni időszakkal, a válság fontossága, és a hitelesen és realizmussal megélt lelkiesség.

Nézzünk néhány részletet a Szentatya beszédéből.

Ferenc pápa: [...] Az alapító utáni időszak. Tizenkét éve, mióta Chiara Lubich a mennybe ment, arra vagytok hívva, hogy túljussatok egy természetes elbizonytalanodáson és egy létszámbeli csökkenésen, s hogy továbbra is élő kifejezései legyetek az alapító karizmának. [...] Arról van szó, hogy az új társadalmi és kulturális körülményekkel törekedni kell a karizmát újra gondolni és megfogalmazni. [...] Ez a dialógusra nyitott magatartás segíteni fog, hogy elkerüljétek az önreferencia minden formáját. [...] Az egész Egyháznak azt kívánjuk, hogy óvakodjunk az önmagunkba fordulástól, mert az a személy kárára mindig az intézmény megőrzésére irányul, és a visszaélés különböző formáit is igazolhatja vagy eltusolhatja. [...] Ezzel szemben jobb bátraknak lenni, és nyíltan az igazságban szembenézni a problémákkal, mindig követve az Egyház útmutatásait, az Egyházét, mely Anya, igazi Anya, és így válaszolni az igazságosság és szeretet követelményeire. [...]

A második téma, melyet elétek szeretnék tárnai, a krízisek fontossága. Nem lehet krízis nélkül élni. A krízisek áldást jelentenek! [...] Minden krízis meghívás egy új érettségre [...] Ma nagyon aláhúzzák a nehézségekkel szembeni ellenálló képesség fontosságát, azaz a képességet, hogy pozitívan nézzünk velük szembe, és új lehetőségekre találjunk általuk. [...] Minden szinten, minden vezetőnek - de főként neked - törekednie kell, hogy a legmegfelelőbb, legépítőbb módon nézzen szembe a közösségi és szervezeti válságokkal. A lelki válságokkal való szembenézés viszont, amely a személy legbensejét érinti, a lelkiismeret szféráját, nagy óvatosságot igényel, olyan személy közreműködését, akinek nincs semmiféle vezető szerepe a Mozgalomban, semmilyen szinten. Ez kezdettől fogva egy jó szabálya az Egyháznak, mely nemcsak a krízisben lévő személyek esetében, hanem általánosan a lelki kísérésre vonatkozik. Ennek a külső és a belső fórumnak a bölcs megkülönböztetését elengedhetetlennek tanítja az Egyház tapasztalata és hagyománya. [...]

Végezetül a harmadik pont: *következetesen és realizmussal élni a lelkiiséget*. Karizmátok végső célja egybeesik Jézus szándékával, amit Ő utolsó nagy imájában így tárt az Atya elé: „legyenek mindnyájan egy” (Jn 17,21), egynek lenni. [...] Ami a *kifelé* irányuló cselekvést illeti, arra bátorítalak titeket, hogy [...] tegyetek tanúságot a közelségről a testvéri szeretet által, mely túlmegegy minden akadályon és eljut az emberi élet minden helyzetéhez. [...] A Mozgalmon *belüli* kapcsolatokat illetően pedig arra biztatlak benneteket, hogy egyre jobban éljétek a szinodalitást, hogy a Mű minden tagja, aki ugyanannak a karizmának a letéteményese,

egyformán felelőse és részese legyen Mária Műve életének és speciális céljainak. [...] Nagyon köszönöm az örömteli tanúságtételeket az evangéliumról! Továbbra is folytassátok, és adjátok ezt az Egyháznak és a világnak! [...] (Taps)

Stefania: Rendkívüli ajándék ez, amit szintén lesz módunkban átgondolni, és visszatérni rá.

És most Margaret, szeretnék kérdezni tőled valamit, amit mindnyájan feltettünk magunkban, ahogy tegnap a kihallgatást néztük, mert láttuk, hogy volt, amikor személyesen, bensőségesen beszélgettetek a Szentatyával. Elárulhatod, hogy miről?

Margaret: Nem titok, elárulhatom. Maria Vocéval és Jézus Moránnal egy apró ajándékot szeretünk volna adni neki.

Áadtunk egy borítékot a szegényei számára és egy kis olajfát. Maria Voce azt mondta: „Ez a kis fa a béke jele is, és annak jele is, hogy még a kezdeteknél tartunk, de növekedni fogunk”. Aztán a Szentatya rám nézett, és ahogy megérintette a cserépben a földet, azt mondta...

Ja, mert én előtte azt mondtam neki: „Szentatya, ez a növény azon túl, hogy a béke jele, annak jele is, hogy a teremtvédelemhez is szeretnénk a részünket adni, mivel a nagygyűlésen is beszéltünk róla”.

Erre ő: „Öntözni, táplálni kell ezt a növényt”. Aztán megfogta a fiatal ágait: „Meg is kell metszeni”, majd hozzátette: „Bátran folytassátok tovább”.

Csodálatos, mély pillanat volt. Meg kell értenünk, hogy mit jelent ez a táplálni és megmetszeni.

Aztán az is nagy öröm volt, hogy mindenkit egyenként üdvözölni akart. Meghatódtam.

Stefania: Nem volt benne a programban.

Margaret: Teljesen programon kívüli volt, mert úgy volt, hogy kimegy a teremből. Tehát ebben az üdvözlésben azt láthatta, hogy az egész világ jelen van. Mindenki elmondta, hogy honnan jött és mi van a szívében. Ő pedig mindenkinek mondott valamit, biztosította az imáiról, bátorította, sőt, valamikor – mivel ott álltunk a közelében, hallottuk – viccelt is. Valakitől megkérdezte: „Szereti a matét?”, vagy valami hasonló. Rendkívül családi találkozó volt.

Gondolom, remélem, és ez volt a vágyunk, hogy örömet adhattunk neki. Remélem, így is történt.

Stefania: Köszönjük, Margaret.

10. BEFEJEZÉS

Stefania: Kollegamentónk végéhez közeledünk. Szeretnék még egy villámkérdést feltenni: mi van a szívedben a következő hat évre vonatkozóan?

Margaret: Nehéz kérdés.

Amit így hirtelen mondanék, hogy örömmel tanúságot tudjunk tenni a megélt evangéliumról, ami számunkra azt jelenti, hogy éljük az egységet, de örömmel, hogy a Feltámadott örömeiről tudjunk tanúságot tenni. Ez van a szívemben most, és nem tudom, kifejezhetem-e az üdvözetemet? Először is szeretnék köszönetet mondani. Ez egy lehetőség most, hogy összeköttetésben vagyunk az egész világgal. Rengeteg üzenetet kaptam, leveleket egyházi vezetőkől, különböző egyházak és más vallások vezetőitől, zsidóktól, muszlimoktól, elárasztottak az üzenetek, és senkinek nem tudtam válaszolni, mert még a nagygyűlésen voltunk, dolgoztunk, és szerettem volna ezeket a sűrű napokat békében megélni.

Ezért most kihasználom ezt a lehetőséget, hogy teljes szívvel megköszönjem – a világ sok fokolárjának is minden kontinensen -azt a szeretetet, egységet, ami azonnal ezerféle módon eljutott hozzám.

És ha megengeditek, először most arabul üdvözléném a közel-keleti közösségeinket. Köszönetet mondok nekik, de szeretném arabul. (Üdvözet arabul)

És a héber nyelvűeket is. (Üdvözet héberül) Shalom, békesség, és nagy ölelés mindenkinek.

Stefania: Köszönjük, Margaret.

Jesús: Margaret, hozzád hasonlóan én is kihasználom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak. Szeretek válaszolni a levelekre, de ezalkalommal nem sikerült. Ezért most megköszönöm mindenkinek, aki írt, sokkal kevesebben, mint neked, de mégis sokan. Köszönöm mindazt a szeretetet, ami eljutott hozzám!

Nekünk, spanyoloknak, sok arab eredetű szavunk van, de remélem, hogy megtanítasz legalább néhány mondatra, hogy mondani tudjak valamit ezen a szép nyelven.

Stefania: Köszönjük nektek, köszönjük Margaret, Jesús, és Emmaus. Megköszönjük bíboros atyának és Linda Ghisoni asszonynak, hogy velünk voltak ezen a világméretű, családi alkalmon.

Olyan családról van szó, mely itt él a földön, de a Mennyben is. Szeretnék most Jean-Paul Brotelre emlékezni. Ő egy fokolarinó, aki sokat dolgozott velünk a kollegamentóért a Mozgalom Szent Klára audiovizuális központjából. Február 2-án költözött az Égbe. Nagy-nagy köszönet neki.

Kollegamentónk végére értünk, legközelebb március 27-én, déli 12 órakor találkozunk. Köszönjük mindenkinek, nektek pedig jó munkát. Jó munkát a Mű központja új tanácsosainak is! Üdvözlünk mindenkit, aki bekapcsolódott a világ minden részéről.

Köszönjük, hogy velünk tartottatok! Nemsokára ismét találkozunk. (Taps és zene)